Orzechowicz ks. Tobiasz. Pole bujnéj paszé.

P O L E

B V T N E T P A S Z E,

Dźiedźicznego Práwá Dekretem

N A O P A S

HERBOWNEMV PVŁKOZYCOWI

O D D A N E

A

Przy Załobnym Akćie Wielm: Ieymośći Pàni

Z O P H I I

Z Wielkiey Wśi

G I Z Y C K I E Y

Sędziny Wielvnskiey, Cnot Pobożnośći y Wysokiego Vrodzenia Nałęczą

O P A S A N E.

Y Kazániem Przy Przezacnego Zgromádzenia Audientij w Kośćiele Łyskorńskim.

O G Ł O S Z O N E

Przez

X. TOBIASZA CZECHOWICA *Zakonu S. Páwłá Pierwszego Pustelniká Prouincij Polskiey Definitorá y Káznodziele lásney Gory Czestochowskiey,*

Zá dozwoleniem Stárszych.

W KRAKOWIE, v Dziedzicovv KRZYSZTOFA SCHEDLA, I. K. M. Typ.
Roku Pánskiego 1674.

NA HERBOWNY KLEYNOT.

Cne Kleynoty Nałęczá ſwoiá opaſáne,
  Mocniey niżli Gordiyski Węzeł ſą związáne.
Nie rozwiąże ie żadna ręká, áni ſiłá,
  Choćby o Alexándrá ſztuce pomyśliłá.
Sámá Atropos gdy ie przećiąć ſie vdáie,
  Iż iey nići, nie tákie Węzły, rwáć ; przyznáie.

WIELMOZNEMV

A mnie wielce Mośćiwemu Pánu,

IEGO MOSCI PANV CHRYZOSTOMOWI

NA ŁYSKORNIACH

GIZYCKIEMV SEDZIEMV Zięmie Wielunſkiey Pánu y Dobrodźieiowi.

W*Pole buyney Paſſe nie tylko ná Opas y Wychowánie z Dobytkámi zá Conſilium Poëty* Paſcentes ſeruabit Tityrus hædos. *Ale dekretem Conſiſtorium Niebieſkiego káżdemu potrzebá wychodźić.* Virgi

Ezech: 3. Surgens egredere in campum & ibi loquar tecum. *Wielmożny Mośći Pánie Sędźio Wielunſki. Y nie záwiedźie ſię nikt ná tym, bo Ezechielá Proroká ma po ſobie, ktory támże poſpieſza z Boſkiego Ordynanſu.* Surgens egreſſus ſum in Campum, *á oraz ná buyney paſze nátráfiwſzy ſpátium, vćieſzy ſie Opáſem dobrego mięnia* & ecce ibi gloria Domini ſtabat. *Częſtokroć vkoronowány Prorok ſzuka ſpoczynku* & re-
Pſalm: 131. quiem temporibus meis donec inueniam locum. *Y po długim ſzukániu ná iedno záſzedſzy pole, tám dopiero przy wczáſu y wygodzie reſpirium znáyduie* Inuenimus eam in campis ſyluæ. *Lubo nie ſłuſznie Gorgiaſz inuazyą vczynił ná Lud Izraelſki, y chcąc cáłe pole zwyćięſtwá otrzymáć, á wybrány lud* Gentem Sanctam *woſtátnią zguby confuſią wpráwić, tym ſá-*
Exod: 19. *mym własną chętką okázyą dáłá winy* Hi

qui

qui erant cum Iuda congressi sunt & contritæ sunt gentes: *Iedno Pole im iednák ták się łáskáwym stáło, że vltimam perniciem* & cladem *ochronną ręką vszli* & fugerunt in Campum. *Dlategoć Stárożytność chcąc dobrze zásłużonym prace y fátygi* reciproco *oddáć* retributo, *álbo raczey áccõmodowáć się* dicterio *Duchá Swiętego, ktory* Inclinationes *káżdego* ad faciendum *dedykuie* retributioni Campos Elisyos *zwáli* Sedes defunctorum, *náktorychby* bene meriti, perpetuâ quiete & voluptate perfruerentur. *Wiem ia dobrze ze Herbowny* PUŁKOZYC *Wielmożney Iey Mośći Páni* ZOPHII *z Wielkiey Wśi* GIZYCKIEY *Sędziny Wieluńskiey á miłey Wászmości Mego Mośćiwe*[o] *Páná Małżonki w szerokie y buyne Pástwisk záchodźił Polá, ná Honorách żadnego vszczerbku nie miał, nie wchodźił* ad Cãpos solitudinis, *ále* ad Campos germinis depro

1 Mach: 4.
Laur: Berlink; L. c.
Ier: 39.
Sap. 19.

de profundo, *proportionálne ſobie záwße opátrował pábulá. Ale ńie vfał podobno ſobie, inuaziey od ńieprzyiáznych zwierząt obawiáiąc ſię, ogradza y obowięzuie Nałęczą te buyne Paße Przezacnego Domu Twoiego Wielmożny Mośći Pánie Sędźio Wieluńſki, y rozumiem że ten Obwiązek ſtánie mu zá obronę tym ſpoſobem iáko niekiedy Ferdynándowi Krolowi Kaſtulſkiemu, ktory oznàymuiąc, że iezeliby kto miał iáką controuerſią wzniećić o Kroleſtwo, roſkazał ſobie iednemu dowćipnemu Imprezyśćie odryſowáć* Nodum Gordium *nákſztałt Nałęcze, nád nim Koronę Krolewſką á w poſrodku goły miecz, przydáiąc* vernaculo idiomate
Petr: Sāct *tákie Epigraphē* Tanto monta *Iezeliby miał ſię kto dopomináć Kroleſtwá Káſtele, znaydźie obronę* conſilij & armorū *ná ſię. Przywłaßcza ſobie dowćipną inuentią Henryká czwartego Krolá Fràńcuſkiego ktory dwoie*

Scep-

Sceptrá tákże kazał sobie odmalowáć związáne iedną Tuwálnią w posrodku rysuiąc ostry miecz ná znák práwá, ktore miał do Krolestwá Fráncuskiego y Nawárskiego, przydáiąc tákże Lemmá Vnus protegit duo. *Ow Obwiązek dobrze był skrępował Sceptrá Páństwá Fráncuskiego y Nawárskiego, że żadne śiły ludzkie wywiązáć ich nie mogły. Obwiązány iest ná buynych Paßách* PVŁKOŻYC *Wielmożney Iey Mośći Páni Sędźiny, Nałęczą Twoią Wielmożny Mośći Pánie Sędźia. Páśie sie w polu zacnego Domu* ICH MOŚCIOW PP. WIELOWIEYSKIH, *ma bogátą pokármę zgrábioną* GRABIAMI *Ich Mośćiow PP.* LIPSKICH, *ále dobrze związány* NAŁĘCZĄ *że słusznie każdy przyznáć muśi iey tę inscriptią* Vnus protegit Duo. *Y* ROŻE *wdźięcznym Zapáchem Ich Mośśiow PP.* KVCZOWSKICH, *gárną się do tego* vinculum *á Owo Symbolum* Andr: Alc: de Symb: Pag. 58.

Purpu-

Pupurratá Rzymſkiego Królá Lotáreńá Iuſto Iure ſobie przywłaſczáią, ktory kazał odryſowáć pniący ſię Bluſcz w zgorę po gráńiáſtey Figurze przypiſuiąc tákie Lemmá Te ſtante virebo. *Niechże Pole to buyney Paſze* Vinculum *Twoie Wielmożny Mośći Pánie Sędzia Wielunſki wiąże, ktore áby Promocyą páńſką, tákże y Mieyſce Swięte Jaſnogorſkie podług zwyczáynego pobożnego áffektu Obwiązáło, vniżenie vpraßam. Oney ſámego śiebie Páńſkiey záléćiwßy táſce y oddawßy Protectiey zoſtáię.*

Andr: Alc: Pag. 59.

Wáſzmośći Wielmoznego Páná y Dobrodźieiá,

Vniżonym Sługą y Bogomodlcą niegodnym.

X. TOBIASZ CZECHOWICZ *Zakonu S. Páwłá Pierwßego Puſtelniká Káznodźieiá Jáſney Gory Czeſtochowſkiey.*

KAZA-

KAZANIE POGRZEBOWE

Paſce pecora occiſionis quæ qui poſſederant occidebant & non dolebant. *Zach:* 11.

ZWielką mi to trudnośćią y odmiána przychodźi/ kiedy z Vrzedu Káznodźieyſkiego iednym páſtucha z Ordynánſu Záchároyáßa Proroká ná tym mieyſcu muße ſtawáć Z. A. Przytrudnieyße muśi bydź páſterſtwá Officium, bo in conſortium bierze ſobie nienawiść. W záiemney zgodźie y przyiáźni żyli z ſobą dwáy Bráćia Abráhám Pátryárchá y Lot/ zazdrość dla gromádnych trzod mieyſcá vnich nie miáłá/ Sed & Lot qui erat cum Abraham fuerunt greges ouium & armenta & tabernacula; Káżdy z nich kontentował śie kondycyą poſeſſyey ſwoiey: przyßło do tego że páſterze wziąwßy podobno ßára bárwę od Abráhámá y Lotá/ wſczeli miedźy ſobą álterkácye facta eſt rixa inter paſtores gregum Abraham & Lot: Ták dálece że Abráhám Gen: 13.
Pátryárchá lubo mu potiori Iure należáło obieráć ſobie mieyſce do mießkánia vſtępuie dobrowolnie Lotowi: Ne quæſo ſit iurgium inter me & te & inter pa-

ſtores meos & paſtores tuos fratres enim ſumus, niech
ſie nie wádzą ći páſtuchowie/ niech nie mamy do roz-
rożnienia okázyey/ Ecce vniuerſa terra coram te eſt,
recede à me obſecro: ſi ad ſiniſtram ieris, ego dexte-
rã tenebo: ſi tu dexterã elegeris, ego ad ſiniſtrã pergã:
Obierz ſobie ktorą chceß ſtronę ziemie dáie ná wolą/ ia
lubo lewą/ lubo práwą będę ſie kontentował. Z roſkazá-
nia Boſkie° Izáák Pátryárchá przychodźi z Małżonką
ſwoią Rebeką do Paleſtyny przyięty ochotnie od Kro-
lá Abimelechá/ y záraz przy wolnośći/ doſtátek grun-
tow ßerokich włośći w Páńſtwe iego odebrał ták dalece
że ſie w krotce obawiał Abimelech Izááká żeby go od
Gen: 26. Korony nie odſádźił. Recede à nobis, quoniam po-
tentior nobis es valde: Ale czemu ſie obawia Abime-
lech ſpokoynego Izááká? iezeli ma doſtátki/ gromádne
trzody/ ma z ßczegulnego błogoſłáwieńſtwá Páńſkiego
& benedicẽtur in te & ſemine tuo cunctæ gentes, y
owßem przy bytnośći iego w Kroleſtwie Abimelechá
z Compromiſſu Boſkiego/ w buyne frukty Ziemiá obfi-
towáć miálá: ſłuchaymy iednák iáko kontextem Duch
S. intencyą Abimelechá ſolwuie: Sed & ibi iurgium
fuit paſtorum Gerraræ aduerſus paſtores Iſaac dicen-
tium noſtra eſt aqua: Wßyſtko to ſpráwili páſtucho-
wie gromádne trzody páßacy Abimelechá y Izááká; á
páſtußkowie dobrzeby wam teß laſkámi ſie podpárßy
pátrząć ná trzody/ ſkromność záchowáć/ nie rozrywáć
przyiáźniey bráterſkiey miedzy Pánámi wáßemi. Kie-
dy ſie ia iednák rádzę Duchá S. Zkąd okázyia byłá álter-
kácyey miedzy páſtuchámi Lotá y Abráhámá/ tákże Abi-
melechá y Izááká: dochodzę z narrácyey authentyczney
Duchá S. iż niemogli mieć obßernego polá do pożywienia
gromádnych trzod/ nec poterat capere terra vt habita-
rent ſimul. A ponieważ ieſt to ták trudne Officium
bydź páſterzem iáko ſie ia mam Prorokowi świętemu
podiąć

podiac tey funkcyey/ kiedy to ießcze każe páść trzody nie żywe pasce pecora occisionis; nie mogę vpátrzyć tákiego pástwiská/ sámi dziedziczni Pánowie przeßkádzáią moiey intentyey/ iáko sam głosi Prorok ś. quæ qui possederant occidebant, stráß y pilność moiá poydźie in cassum, bo kiedy się w paßy dobrey w ćiáło záwcżmie ná rozmnożenie dobytek będą zábiiáć. Mußę ia przećie podobno słucháć ordynánsu Záchâryaßá Proroká bo to iest ordynans sámego Bogá/ y dniá dźiśieyße° pástwisko y przestrzeństwo iego vpátrzyć y pokázáć. Ale co to zá pecora occisionis? Oycowie Swięci in Sensu Mystico ludźi grzeßnych rozumieią około ktorych z Ordynácyey Bostiey Záchâryáß Prorok przykázuie mieć pásterstwo/ ći ieżeli przez złośći swoie w grzechach vmieráią/ żadney przy Máiestáćie Bostim nieznáyduią kondolencyey & non dolebant. Jednák że mnie przy tákiey okolicznośći Prorok S. dáie Officium pastoris, roskázuiac ßukáć paße/ á to przy żáłobný Akćie WIELMOZNEY I. M. P. SEDZINEY WIELVNSKIEY z Wielkiey Wśi GIZYCKIEY, dochodzę tego że mi przykázuie ßukáć pástwiská dla Herbownego Pułkożycá/ Przezácnego Domu I. MM. PP. WIELO WIESKICH z ktorego poczatki bierze Vrodzenia swego WIELMOZNA I. M. P. SEDZINA WIELVNSKA á kedyß vpátrzę to pastwisko/ kiedy mię stráßy Jeremiaß Prorok Vastavit Dominus pascua eorum, że spustoßáły wßystkie pástwiská wodnemi zámulone kálámi: Ale czemuß y dla tego mowi Prorok S. Dispersistis gregem meum & eiecistis eos, precz wyniśczyli/ rozpędźili gromádne trzody: podobno to Jeremiaß ś. chce mi przeßkodźić/ żeby się nie ákommodował Ordynánsowi Záchárayaßá Proroká pasce pecora occisionis, że rozbuyczyna żyćia ludzkiego okrutna śmierć nád W. M. I, M P. z Wielkiey Wśi ZOFIĄ GIZYCKĄ SĘDŹINĄ WIELVNSKĄ

Zach: 11

Ierem: 25.

Smiertelnośći dekret wykonáłá/ á oraz chce tym ſámym
te páſtwiſká puſtoßyć: ále záwiedźie ſie ná tym bo lu-
bo naprzod z W. M. I. M. P. SĘDŹINEY WIELVNSKIEY. de-
kretē Boſkim wźiętá ſpcliū Statutū eſt omnib⁹ homini-
bus ſemel mori, nie wźiętá wyſokie° Vrodzenia/świato-
bliwego żyćia nie ſpuſtoßyłá obßernych páſtwiſk/ ná kto-
rych teraz páśie ſie y buia ſobie Pułkozyć. Albowiem
ieżeli puſcze ſie z nim w páſtwiſká Przezacnego Domu
I. MM. PP. GIZYCKICH áſſekuruie mnie Duch Swię-
Exod: 28. ty Nałęcza tego Zacnego Domu Stringetur vitta hy-
acinthyna, vt maneat iunctura fabrefacta & à ſe in-
uicem nequeant ſeparari. Zwiazány ieſt ná dobrym
páſtwiſku Pułkozyć Domu GIZYCKICH, Smiertelno-
śćia nie może bydź rozerwany. Jeżeliby nápadł ná
zmrożione mrozámi opáſy/ podáie mu Herbowny Inſtru-
ment Przezacny Dom I. MM. PP. LIPSKICH ktorym
ſobie może opátrzyć żywność z pobożna Ruth zgrábiá-
Ruth: 2. iac buynego zboża kłoſy/ abiit itaq; & colligebat ſpi-
cas poſt terga metentium. Jeżeliby záráźliwe powie-
trze chćiało przeſzkadzać paßey/ Wdźięcznego zapáchu
Roże I. MM. PP. KVCZOWSKICH záráży roſpędza/ przy-
iemnym Odorem páßącego śię Pułkozycá vćießa y obro-
Tibul: nia z átteſtácyey mądrego Poëty Tybulá: Flores odora-
tis terra benigna Roſis. Podobno ćie Wm. M. P.
CHRZYZOSTOMIE ná Lyſkorniách GIŻYCKI SĘDŹIO
WIELVNSKI w ſerdecznym Twoim żálu te páſtwiſká y
buiáiacy ná nich Pułkożyć niekontentuie: Wrodzony áf-
fekt przećiwko miłey Małżonce W M. I.M. P. SĘDŹI-
NEY WIELVNSKIEY, wßerokie y dálekie ſerdecznego
żalu zágánia polá/ że ſłußnie mi przydźie prypiſáć ći
Symbolum Romeſá Eſſexeńſkiego/ ktory z okázyey ie-
dnego ſmutku y żalu/ roſkazał ſobie odryſowáć iedne goła
Petr ſácta. tablice przydawßy iey tákie Lemmá: Par nulla figura
doloris niepodobna wyráźić ſerdeczny żal y opiſác. Te-
dy ia

dy ta ná vlżenie wrodzonego żalu pokaże przy Nałęczy Przezacznego Domu Twoiego zyiąca wysokim vrodzeniē świątobliwym życiem/ pobożnie zmárła W. M. J. M. SĘDŻINĄ WIELVNSKĄ Tylko ty dobry JEZV ktorys wysoki Tytuł do kondycyey Białogłowskiey przyłączył/ amictam Sole spraw ábym z świętych Cnot Wysokiego Vrodzenia mogł Duchá S. słowá pobożnie zmárłey przypisáć: Confidit in ea cor viri sui. Cant: 12. Prouerb: 31.

Nie tylko skryte táiemnice vmysłu ludzkiego/ ále y godność Wysokiego Vrodzenia/ z trudnośćia/ słuszna Energia przychodzi ogłośić Z. A. Nie ieden się záwiedźie ná bystrym dowćipie swoim y w Enkomiách vstáć muśi/ to iednák káżdy przyzna zzdánia sámego Duchá S. Beata terra cuius Rex Nobilis est. To záwsze Krolestwo ma szczęśliwe progressy/ iest w dobrym porządku/ ktore ma Krolá/ Monárchę z Fámiliey Szláscheckiey. Pokazał to iásnym dokumentem Krol Antyochus/ ktory wypráwuiąc się z Krolestwá swoiego zá Rzekę Efrátes ná mieyscu swoim zostáwił zá gubernatorá Krolestwá Szláscheckiego Lyzyaszá Et reliquit Lysiam hominem nobilem de genere regali super negotia Regia żeby wszystkie spráwy należące do Máiestatu Krolewskiego sądził. Nárzeka z tąd Ieremiasz Prorok ná Krolá Bábylońskiego że był niedyskretny ná Krew Szláchecką & omnes nobiles Iuda occidit Rex Babylonis, záiádły Nábuchonodozor y pyszny nie przepuśćił w Páństwie Sedecyaszá Szláscheckiey godnośći/ mieczem wszystkę wygubił. Nieuważnie czynisz Nábuchodonozorze! Kiedy záiadszy się/ wywárłeś swoie furyią/ ná godność y Vrodzenie Wysokie/ podobno dumá twoiá/ chceszeliminowáć cále Vrodzenie Szláscheckie: ale się ná tym omyliß/ poydą oni zá rádą Łukaszá S. Homo quidam nobilis abiit in Regionem longinquam accipere sibi Regnum, nietylko żeby ich Eccl: 10. 1. Mach: 10. Ierem: 39. Luc: 19.

 swánk

ſzwánk miał potkáć ná ich vrodzeniu/ ále kondycya ſwo-ie vzcza Krolewſka Korona. Podobno by teſz kto chćiał zádáć W.M. I.M.P. ZOFIEY GIZYCKIEY SĘDZINY WIELUNSKIEY/ że ten pyſzny Nábuchonodozor/ ktory ná nikogo nie reſpektuie z oſtrá ſwoia koſa y w naywiekſzych domách chypko ſie záwiiáiąc/ w podźiemne grobowce/ bez rewokácyey wtrąca/ że ia cále rozbiwſzy z doczeſne° żyćia ná vrodzeniu godnym zgubił: ále záwodźi ſie/ iáko zrozumiemy.

OPiſuiąc Prowerbiáliſtá Páńſki/ iedney Mátroney Slachetney godność/ dáie Jey wyſokie Elogia/ Procul & de vltimis finibus pretium eius Chcąc iednák poſteritati one zálećić/ Wyſokim Vrodzeniem/ konkluduie/ Nobilis in portis vir eius quando ſederit cum Senatoribus terræ, má tákich przodkow ktorzy byli godni Krzeſeł Senatorſkich.

Prouerb. 31.

PRzechodźiwſzy ſie Chryſtus Pan przez Sámáryą ſpoczął ſobie przy iedney ſtudni/ tym czáſem przychodźi Sámárytanká z wiádrem po wodę/ mowi do niey Chryſtus: Mulier da mihi bibere: Niedyſkretna Sámárytanká/ ſurowo odpowieda Chryſtuſowi Quomodo tu Iudæus cum ſis bibere à me poſcis, quæ ſum mulier Samaritana, non enim coutuntur Iudæi Samaritanis? Jáko práwi śmieſz odemnie prośić wody/ poniewaſz ia ćiebie widzę z pokolenia y rodu żydowſkiego á ia Sámárytanka? mowi do niey Chryſtus: Si ſcires quis eſt qui tibi dicit da mihi bibere, tu forſitan petijſſes & dediſſet tibi aquam viuam. Máſtykuie dobrze słowá Chryſtuſowe Sámárytanká/ y niemogąc wytrwáć/ otwiera ſie z ſwoim ſekretem powiáda Jan ś. Ewángeliſtá. Nunquid tu maior es Patre noſtro Iacob, qui dedit nobis puteum & ipſe ex eo bibit & Filij eius & pecora eius? Biorą ná vwagę ten proceder Sámárytanki Doktorowie Ss. z Chryſtuſem Pánem

Ioan: 4.

Ioan: [illegible]

S. Th: in Cath.

Pánem/ y pytáią się: iáko Doktor Anielski Thomasz S. Seráphicki Bonawenturá/ y Bedá; czemu Sámárytanká názywa Jákobá Pátryárchę Oycem/ poniewaſz Sámárytani/ iáko się ná to zgádzáią Oycowie Swięći nieszli z Leniey y Fámiliey Hebraiskiey, ále z Aſſyryey y Bábyłoniey Krolestw pogáńskich przenieśli się byli do Sámáryey. Chryzostom s. ná Qwæstya Thomaszá s. dáie táką odpowiedź. Animaduerte quomodo hæc mulier se inserit in Iudaicam nobilitatem. Chćiáłá mieć Samárytanká z przodkow swoich zálecenie/ Semper enim ad nobiliorē prosapiam suū omnes affectant reducere genus mowi Theophiláctus: káżdy ma z nátury człowiek áby się mogł łączyć z wysokiemi Domámi. Czego Sámárytanká prágnęłá to W.M. J.M. P. Sędźina Wielvnska z zdánia sámego Duchá świętego miáłá. Nobilis in portis vir eius quando sederit cum Senatoribus terræ, nieſczyći się koloryzowánemi piorámi/ ále własną prodkow swoich godnośćią. Niech tylko kto weźmie directam lineam, iáko świádczą Chroniki Polskie tey vrodzenia/ obaczy Jáśnie W.M. Jm. M. P. Iana Wielowieskiego Kásztellaná Krákowskiego/ ktory wielką miał powagę w Senáćie Sanum Consilium Oyczyźnie dáiąc/ że słusznie mu ká;dy mogł przypisáć Symbolū Alphonsá Krolá Kásztelle/ ktory sobie kazał odmálowáć Pelikoná krwią swoią kármiącego dźieći przydáiąc tákie Lemmá, Pro Grege & pro Rege; Nie może minąć Felixá Wielowieskiego ktory dla głębokiego rozumu/ odwagi y męstwá/ godne Pámięći y wspomnienia ma Elogium/ Felix Wielowieski Vir ingenio & Marte prætantiſſimus Pokázáli się życzliwemi Oyczyźnie przy ſcześliwey Elekcyey Naiáśnieiszego Monarchy Polskiego WŁADYSŁAWA IV. Alexander Ian Paweł Wielowieski, Kiedy imieniem wszystkiego Woiewodztwá

Krá-

S.Chris.
Theophil.
Okols tom 1.

Krákowſkiego/ iáko poteżne filary przy ſcześliwey Ele-
kcyey pomienionego Monárchy ſtawáli/ że im moge ſło-
Cant: 5. wá Duchá S. przypiſáć. *Cant: 5.* Columnæ marmo-
reæ quæ fundatæ ſunt ſuper baſes aureas. Niech
weyrzy ad lineam Maternam pobożnie zmárley Wm.
Jm P. SĘDZINEY WIELVNSKIEY, záraz tám mu-
Apoc: 1. śi ſobie przypomnieć widzenie Janá S. Vidi ſimilem
Filio hominis veſtitum podere, widziałem práwi po-
dobnego Synowi człowieczemu przyodziánego ſzátą áż do
ſámey ziemie. Kiedy obaczy naprzod Biſkupá Łuckiego/
y Podkánclerze° Koronne° w krotce Kánclerzá Koron-
nego/ á potym Biſkupá Krákowſkie° Andrzeiá Lipſkie°
ktory nie tylko Xiążęcia Mitrą/ ále Jnfułą Biſkupią ſtał
ſie podobny Synowi Człowieczemu z Atteſtácyey Janá
S. bo ná to táki dáie koment mądry Theophanꝰ Nicænꝰ
Theoph: *Epla 3.* Epiſcopum debere eſſe Diuinum atque cæle-
Nicæn: ſtem quia aliorum hominū conditionem longè præ-
Epla. 3. teruehatur: Stoſował ſie ten godny Prálát zopáſem do
Herbownego Pułkożycá Wm. Jm/ P. SĘDZINEY
WIELVNSKIEY od Ktorego má ſwoie zálecenie O-
blubienicá Niebieſka; bo niżeli pocżął wychwaláć Nie-
bieſki Oblubieniec niebieſka Oblubienice nápomina
Corki Jerozolimſkie: Adiuro vos Filiæ Ieruſalem per
capreas ne ſuſciteris, neq; euigilare faciatis dilectam,
donec ipſa velit, y záraz przytȳ ták ią wyſławia/ ca-
Cant: 3. pilli tui ſicut grex caprarum, quæ apparuerunt in
Galaad. A czemuż Niebieſki Oblubieniec rowna pię-
kność Oblubienice ſwoiey do pretkich Koz. Powiádá-
ią Náturáliſtowie iáko Plinius *Lib. de Animalibus* że
Kozy ſą bárzo byſtrego oká/ capræ acutiſſimo pollent
Plin: lib. viſu, excubant vigiles ſunt predko obaczą drapieżnych
de wilkow záſadzki. Jákoż w Mieśćie Filazyow piſze Pau-
animal, zoniaſz: że máią iedne Koze wyrobioną miſternie z mie-
dzi/ y kiedy Niebieſka Kozá ktorą kłádą Máthemá-
tycy

tycy inter planetas miáłáby szkodźić vrodzáiom/ tedy ia przećiwko Obłokom wystáwiáią/ y tym bronią záráży ná vrodzáie. Doktorowie ss. przez trzody Koź tych rozum eią Vrzedy/ godnośći Biskupie/ ktore záléca Páweł S. Tu vero vigila in omnibus labora. Azaż do tey bystrey kozki W. M. J. M. P. SĘDZINEY WIELVNSKIEY ten godny Prálat ná opás iey nie konkurrowáł/ zgromadzął grábiámi swoiemi iáko opátrzny gospodarz Ewangeliczny/ Congregate triticum in horrea, zbieráł pszenicę bez kąkolu/ nie vpátrował iedno prácuiących żencow/ nie zbieráł po inszych iáko Ruth: ále miał záwsze w pámięći słowá Swiętego Grzegorzá *Hom: 26. in Esech*: Grandis honor sed graue Pond⁹ istius honoris. Káżdy przyznawáł GRABIOM iego Wilhelmá Woiewody Rhenu Symbolũ; ktory rozkazał sobie odrysowáć iedne Grábie grábiące po źiemi y przydał im tákie Lemmá Euertit & æquat. Niemogę przepomnieć y innych Vrzędnikow w Oyczyźnie/ z tey zacney Fámiliey/ Chorążego Bełskiego przyiemnego Przeswietnemu Senatowi/ PROKOPA LIPSKIEGO Sędźiego Poznáńskiego/PIOTRA LIPSKIEGO Podczászego Káliskiego. Masz sie z czego ćieszyć Przezacny Domie J. M. M. PP. GIZYCKICH, á Ty osobliwie Wm. M. P. SĘDZIO WIELVNSKI żeś táka bystra w honory y godnośći przodkow/ złápał kozkę w NAŁĘCZ Twoię. Przyznáie sie y pobożnie z mária Wm. Jm. P. SĘDZINA WIELVNSKA, do NAŁĘCZY Twoiey/ mowi z Niebieska Oblubienicą: Similis esto dilecte mi capræ, niech ná roszkách moich záwieszona będźie NAŁĘCZ. Przypomina sobie Jeremiaszá Proroká rádę. Nunquid obliuiscetur Sponsa fasciæ pectoralis suæ? nie zápomina z consiliũ Proroká NAŁĘCZY Twoiey. Ale czemuż te NAŁĘCZ ná pierśiách trzyma? przypomina tym/ wszytkim Mátronom z zdánia Theodoretá mądrego *præf: in Cant.* iáko

1. ad Timot: 5
S. Greg. Hom: 26. in Esech.
Per sanct:
Cant: 3.
Ier. 2.

Theod: iáko powinny ná piersiách swoich mieć Tuwálnie Mos
præf: enim est vt vberum curam gerant, ex quo etiam DE-
in Cant: VS per Ieremiam Prophetam, nunquid obliuiscetur sponsa fasciæ pectoralis suæ, á żeby wszeláka skromność w stroiách świeckich/ Mátrony záchowáły/ iáko y oná záchowáłá.

Opisawszy Bog wszechmogacy Aáronowi vbior Kápláński przykázuie mu iedne bláche szczerozłotą

Expos 28. tą gotowáć/ Facies & laminam de auro purissimo, in qua sculpes opere cælatoris sanctum Domino y dáley mowi do niego/ ligabisq; eam vittá Hyacinthjná, & erit supra tiaram imminens fronti Pontificis, zwiażesz ia tuwálnia koloru hyácynthowego żeby widźiána byłá od wszystkich ná czele Naywyższego Kápłáná. Ze Bog wszechmogacy przykázuie Aáronowi/ Naywyższemu Káplánowi szczerozłotą tablice wyrobić/ y one przypiać nád Mitrą iescze Biskupia/ chćiał pokázáć in lege gratiæ sponsam DEI Oblubienice niebieska Kośćioł Chrystu-

Cant: 5. sow/ ktorey z zdánia Duchá S. Doktorowie śś dáia tytuł szczerozłotey głowy Caput eius sicut aurum optimũ y ći ktorzy należą ad corpus Mysticum Ecclesiæ powinni mieć głowy szczerozłote pełne głebokiey náuki y świątobliwośći: bo złoto według Grzegorzá S. iest Symbolum pietatis & scientiæ, czemusz iednák roskázuie Bog wszechmogacy wiazáć ia tuwálnia koloru hyácintowe-

Solin: go? kolor hyácintowy z Attestácyey Soliná *cap. 30.* iest

cap: 30. błekitny/ álbo prawdźiwiey według Kolumellá *lib. 11.* iest koloru białego. Nec non vel niueos vel ceruleos hyacinthos. A że tá Tuwalnia szczerozłota tablice ná głowie Aároná wiazáłá/ byłá Symbolum in Sensu Allegorico według zdánia Oycow SS. Vbioru sámego

Ester: 8. Chrystusá z Confirmácyey Duchá S. Fulgebat vestibus regijs hyacinthinis. Kiedy ia sobie biore ná vwage Przezacnego Domu Jm. Mm. PP. GIZYCKICH NA-

łęcz

Lecz ábo Tuwalnia, z descrypcyey iey dochodzę, że iest koloru białego fascia candida eâ formâ qua capiti obligata esse solebat mowi Chronika Polska. Azaß nie wiąze naprzod tá Tuwálniá ßczerozłotych Koron Krolewskich ná káżdych kongregácyách/ ták Generálnych Koronnych/ iáko y Ziemskich: przy tey NAŁĘCZY Seymowe rády dla dobra pospolitego Authentykowáne bywáią: przyznáią Prześwietnego Senatu Consilia/ Konsessy Polskiey Izby/ wßystká Ziemiá Wieluńska/ rostropna ráde/ głebokie Iudicium tey Nałęczy/ bo bez niey żadnego práwá nie stánowi Koronnego/ áż oná związkiem Swoiey vwagi wprzod dobrze skrepuie. Záczym nie dziw że ták wysokich/ y przezacnych Domow Fámilie wiąże do śiebie tá Nałęcz ligabis eam vittâ Hyacinthinâ, & erit supra tiaram imminens fronti Pontificis, kiedy pátrzą iáwnie ná te Nałęcz Mitry Xiążęce/ Korony Krolewskie/ Infuły Biskupie/ Kołá Rycerskie/ przyznáią że wiąże ßczerozłote głowy/ caput eius sicut aurum optimum, togâ & sago, wßystkiey Oyczyznie stawa præsentem.

Y Roże mogą sie stosowáć Im. M. PP. KUCZOWSKICH z kándorem swoim/ w ktorych polu/ obrał był sobie ießcze pástwisko Pułkożyc Wm. Im. P. SĘDZINY WIELUNSKIEY ad candidam fasciam do białey Nałęczy Im. M. PP. GIZYCKICH.

PRzedwieczna Mądrość záchecáiąc drzewá do rodzenia owocow/ y wdźiecznie pachniących kwieći, mowi: In voce dicit obaudite me Diuini fructus, & quasi Rosa plantata super riuos aquarum fructificate, Wydawaycie z śiebie tákie owoce/ iáko Roże ßczepione nád wodámi Krynicznemi. Wiem z náuki Náturalistow/ y ab experientia że wody kryniczne są spokoyne/ nie máią actionem & reactionem, passionem & repassionem ab agente extrinseco, in naturali flu- Eccl: 39.

 xu so-

xu zostáią: Rożá záś według Ráderá *ad Epigram: 11. lib.* Martialis iest Symbolum modestiæ & silentij, znákiē skromności y milczenia; iákoż piße Atheneuß/ że stáro-
Athen: żytność przy bánkietách y weselách/ Rożánych záżywáłá wieńcow/ áby wßeláka skromność y milczenie bánkietuiacy sie záchowáli. Dlategoż Naywyżßy Pásterz Kośćiołá Chrystusowe° in Dominica Lætare. zwykł benedykowáć z Máiestatu Piotrá S. Namiestniká Chrystusá Róże/ y one z Monárchow álbo Xiażat ktoremu ná znák pokoiu posyłáć/ tym wyrażaiac sámego Chrystusá ktory sie zowie w Pieśniách Sálomonowych kwiátem
Cant: 2. Ego flos campi, y oraz przy sobie wiaże Compromis
Ioann: 14. authentykowány v Janá S. Pacem meam do vobis, Azaß Wm. Jm. P. SĘDZINA WIELVNSKA Herbownego swoie° Półkożycá nie pusçza ná opas w Wirydarze wdźiecznemi záśádzone Rożámi: quasi Rosa plantata super riuos aquarum? Niedosyć że sobie zásiadał ná Krzesłách Senatorskich/ sçzyćił sie Biskupiemi Infułámi per coniunctionem, ále y krwią własną fárbował Marsowe polá przez Jm. P. PODCZASZEGO WIELVNSKIEGO że słußnie mu przywłaszczyć muße owo Symbolum ktore rysowáłá Stárożytność z świádectwá Eschiliußá in Tragædia to iest zbroynych z dobytemi mieczá-
Andr: mi Rycerzow / tákie przydáiac Lemmá Nec Mars ipse
Alciat: repellet, vdáł sie w pástwiská dálße ślicznych wdźiecznie pachniaáych Roż. Quasi plantatio Rosæ in Ie-
Eccl: 24. richo, iákoby ná wysokich gorách Jerychowskich in caluo monte S. Crucis w skromności y milczeniu bawił sie. Ruminuiac Niebieskie táiemnice Ezechiel Prorok vsłyßał Boski głos: Et tu Fili hominis, ecce data sunt
Esech: 3. super te vincula, & ligabunt te in eis & non egredieris de medio eorum, skrepowány/ zwiazány iesteś Ezechielu/ pewnie z tego wiezu nie wynidźieß. Zwiazána est Wm. Jm. P. SĘDZINA WIELVNSKA w Nałęcz
wolnoe

wolnośći/ wyſokiego vrodzenia/Cnoty/Swiatobliwośći/ Jm. M. pp. GIZYCKICH, non egredieris de medio eorum, záwſze ſię będźie ſzyćił Dom WIELOWIESKICH tym zwiazkiem/ iáko y Dom Przezacny Jm. M. pp. GIZYCKICH opáſem. Dobrześ vczynił żeś opáſał Wm. Jm. P. SĘDZINĄ WIELVNSKĄ, Wm. M. P. SĘDZIA Nałecza Twoia: przyznam Domowi Twemu godne Pámięći facinus Jana Skárbká/Bolesłáwá Krzywouſtá Królá/ Posłá do Henryká Ceſárzá Rzymſkiego/ ktoremu gdy præzentował dla oſtentácyey ſkárby ſwoie Henrik/ zdiawſzy ſzczerozłoty pierśćień z Pálcá ſwoiego Poseł/ pokázuiąc wrodzoną grzeczność Polſką wrzućił do Skárbu iego mowiąc: Aurum addamus auro: y o Wm. Jm. P. SĘDZINY WIELVNSKIEY mogę mowić że auro addidit aurum Swoim Vrodzeniem godnym zá cnośći przydáłá Domowi Twoiemu Wm. M. P. SĘDZIA WIELVNSKI: ále oraz przy Vrodzeniu Wyſokim zoſtáwiłá Theſaurum pietatis ná opás Pułkozycowi ſwoiemu. Okol. Tom: 1.

OJzerna Kondycya wſpomina Lukáſz S. Bogaczá Homo quidam erat diues qui induebatur purpurá & byſſo, záwſze chodźił w purpurze bogáto epulabatur quotidie ſplendide, iadł/ pił/ bánkiety ſpráwował/ muzyki rożne ſprowadzał do Pálácow ſwoich/ owo zgołá we wſzyſtkie doczeſne doſtátki obfitował/ nie záznał żadney nędze y vboſtwá: ále też zá to powiáda Lukáſz S. ſepultus eſt in inferno, Prowerbiáliſtá záś Páńſki zálecáiąc Mátronę ſtáteczną/ y wychwaláiąc mowi: Mulierem fortem quis inueniet? Ale czemuſz ták ſtáteczną mocną ią názywá? powiáda że confidit in ea cor viri ſui, może mieć pouſáłe ſerce do niey Małżonek we wſzyſtkim/ á zkądże táka konfidencya? A to decyduie Prowerbiáliſtá Páńſki Byſſus & purpura indumentum eius. Vbior iey ieſt Byſ- Luc: 16. Prou: 31.

 ſiorowy

ſiorowy y purpurowy. Bierze ná vwage Hiláry S. cey vbior tey Mátrony Státeczney; nie zda ſie tu bydź rożność miedzy vbiorem bogaczá z tą Mátroną/ iedno in transpoſitione verborum, á przećie Duch S. chwaląc owę Mátronę/ záraz zapłátę obiecuie date ei de fructu manuum ſuarum, & laudent eam in portis opera eius. Bogaczowi záś odpowiáda Abráhám Pátryárchá/ Fili recordare, quia recepiſti bona in vita tua.; Słuſzna tego dáie rácyą pomieniony Doktor S. mowiąc:

S. Hil: in Pſal. 122. Fit alterna cõuerſio, & inde mutatur lætitia in mærorẽ, & mæror in gaudium, ieſt tylko cõuerſio Subiecti in Prædicatũ & Prædicati in Subiectũ, z wielkim iednák Sekretem/ álbowiẽ owá Sáteczna Mátroná w przod ná ſie bráłá ſzátę Byſsiorową ktora byłá znákiem pobożne° życia/ Cnot świetych/ y dobrych vczynkow/ á ták lubo podług kondycyey ſwoiey bráłá ná ſie purpurową ſzátę przez to ſtáteczności ſwoiey nie ſzkodźiłá/ fortitudo & decor

Prouer: 31 indumentum eius, czego nie czynił Bogacz/ w przod ſie ſtroił w ſzátę Purpurową/ Biſsioru iedno in ſenſu materiali záżywał. Beſpiecznie ia mogę Prowerbiáliſty Páńſkiego przyznáć ſłowá W. Jm. P. SĘDZINY WIELVNSKIEY Byſſus & Purpura indumẽtum eius. Według kondycyey Slácheckiey bráłá ná ſie vbior ále wprzod Byſsiorem to ieſt życiem pobożnym y świątobliwỹ zdobiłá ſtáteczność ſwoię/ á oſobliwie w ſtąpiwſzy w Dom Przezacny Wm. Jm. P. SĘDZIEGO WIELVNSKIEGO omnem fidelitatem & obſeruantiam Matrimonialem záchowáłá/ przyznáie iey ze mną Jm. P. SĘDZIA ſłowá Duchá S. confidit in ea cor viri ſui, wſzyſtek Domowy rząd dawſzy iey w Juriſdykcyą/ ſam ná vſłudze Oyczyzny iáko fidelis Ciuis Patriæ záwſze zoſtawał. Vznáło zacne pozoſtáłe Potomſtwo po Wm: Jm. P. ROZRAŻOWSKIM, iáko pilnego ſtáránia oko miáłá około wychowánia w pobożności cnotách świetych/ przyſtoynych

obyczá-

obyczáiách: niech dáią testimonia Jm. P. MIECZNIK WIELVNSKI Jm. P. STOLNIKOWA LĘCZYCKA, że vznáć w ćwiczeniu prawdziwą Máćierzyńską miłość widźieli w niey owo Symbolum iednego mądrego Symbolisty/ ktory odrysowawszy ieden Kompás/ miedzy liczbą rożne artificia wymálował/ przydáiąc tákie Lemmá: Docet & delectat, liczbą náucza ktora godźinę index ukázuie/ kunszty misterne delektuią oczy. Tákći y Wm. Jm. P SĘDZINA WIELVNSKA miáłá ná sobie to wyrázone Lemmá/ Docet & delectat náuczáłá pobożnośći/ Cnot świetych/ dawáłá wychowánie przystoyne Slácheckie/ ále oraz szczerego áffektu Máćierzyńskiego candor pokázuiąc vćiechą byłá pozostałemu Potomstwu. Petr. Sáck:

PRzyszedszy Chrystus Pan do Tyru/ zoczyłá go záraz iedná białogłowá Chánáneyska/ bieży z prętkośćią do niego/ iáko świádczy Ewángelia święta Et ecce mulier Chananæa, à finibus illis egressa, clamauit dicens ei: miserere mei Domine Fili Dauid. Musiáłá mieć owá białogłowá imię y przezwisko/ álbowiem z Wielkiey byłá Fámiliey/ iáko Doktorowie Swięći mniemáią á przećię iey Ewángelia święta nie dáie Tytułu/ iedno że byłá z Ziemie Chánáneyskiey: tákże Chrystus Pan pokazał iey przyiaźń/ y instáncyey dość vczynił/ przed vczniámi swemi dał commendácyą/ ô mulier magna est fides tua, vpátrzył podobno coś godnieyszego Chrystus w tey Mátronie Chánáneyskiey/ że nie wspominaiąc vrodzenia iey ma ią w wielkim poszánowániu y obserwáncyey/ przed wszystkiemi zálecá. Dochodźi tego podobno Philo Zydowin *lib. de Abraham.* Nobilitas expiatæ purgatæq; mentis sors est præcipua. Nobiles dicendi sunt prudentes & iusti, etiamsi vernibus captiuisq; nati sint. Poważáłá sobie bárziey owá Mátroná Chánáneyska przyiaśń Chrystusá Páná ániżeli Fámilią y vrodzenie swoie wysokie/ iáko ią dalszy komentem

Matth: 15.

Philo lib. de Abrah:

tem wystawia ieden godny Doktor. Mulier plùs nobilitatur fide quam nomine. Wysokiego była Vrodzenia y Fámiliey Wm. Jm. P. SĘDZINA WIELVNSKA iákom iuż probował; ále coż iáko druga Mátroná Cháná-
Mat: 15. neyska/ nie ważyłá sobie vrodzenia swego/ At illa venit adorauit eum, padáiąc ná koláná Swoie/ z pokorą pátrzyłá ná figurę Chrystusá skrwáwioną/ przypomi-
Psal: 21. náiąc sobie słowy Psalmistá S. Ego sum vermis & non homo, opprobrium hominum & abiectio plebis: Niewynosiłá się z Vrodzenia swoiego / ále choynemi częstokroć łzámi figurę Zbáwićielá Páná zekrwáwionego skrápiáiąc/ naymnieyszym się robaczkiem czyniłá/ iáko mam z relácyey. Niebieski Oblubieniec zá-
Cant: 7. leca swoie Oblubienice. Quid videbitis in Sunamite nisi choros castrorum? A coż to zá Chory obozow w Niebieskiey Oblubienicy? nie insze z Zdánia Oycow ss. in sensu Morali, iedno szczere nabożeństwá/ rożnemi sposobámi czynione káżdey pobożney duszy/ Bogu y Mátce iego Náświetszey. Niech się spytam o pobożnie zmárłey Wm. Jm. P. SĘDZINY WIELVNSKIEY. Quid videbitis in Sunamite? coż też w niey możemy obaczyć? áż záraz mi się præzentuią chori castrorum, nabożeństwá osobliwe do Pánny Náświetszey/ przez konfráternie y Bráctwá Rożáńcá y Szkáplerzá S częste spowiedźi/ kommunie/ iáłmużny/ y insze dobre świątobliwe vczynki/ te iey były Chory kiedy vcześczáłá do tego żárliwego nabożeństwá/ nieprzyiaćielowi dusznemu prez surowość żyćia Swoiego strászna.

Jud: 8. Chwalił Ozyasz z Káplánámi swoiemi Stárożytnemi Judytę S. Non est in sermonibus tuis vlla reprehensio: A zkąd że miáłá te commendácyą Judytá S? á to powiáda Pismo S. Quoniam timebat Dominum valde, nec erat qui loqueretur de illa verbum malum, záwsze się stosowáłá do woli Boskiey

skiey

światobliwe życie prowadząc/ ażaż nie służyły te słowá pobożnie zmárłey Wm. Jm. P. Sędziny Wielvnskiey, Non est in sermonibus tuis vlla reprehensio, nie tylko żeby miáłá bydź w mowie prożność/ ále z rostropney mowy świątobliwych postępkow/ mogł káżdy mowić słowá Duchá świętego. Nunc ergo ora pro nobis quoniam mulier Sancta es, & timens DEVM, W ten czás osobliwie/ kiedy w tym tu Kośćiele Lyskorskie nabożeństwá swoie odpráwowáłá Bráctwá S. Aniołá Strożá/ ktore zosobliwego iey Stáránia iest ná to mieysce wprowádzone: kiedy álbowiem tu się odpráwiáły Litánie o Aniołách Strożách świętych/ choyne y rzesiste łzy wylewáłá/ iáłmużnámi vbogie rátowáłá poddáństwu łáskáwość y szczodrobliwość oświádczáiąc. Záleca Prowerbiálistá Páńskí iedney Slachetney Mátroney Kondycyą/ y pobożność/ quæsiuit lanam & linum, a ná coż szukáłá wełny y lnu? odpowiáda Duch S. & operata est consilium manuum suarum, áby z tego iákieś ozdoby y ornámentá czyniłá: dodáłá ozdoby Kośćiołowi tutecznemu/ pobożnie zmárła Wm. Jm. P. Sędzina Wielvnska, quæsiuit lanam & linum, iáko się pilnie stáráłá o ozdobe Kośćiołá tego/ świádkiem iest Zákrystya tuteczna/ iák wiele z dobroczynney reki iey ma Ornatow/ Antepedia/ Alb/ Obrusow ná Oltarze/ Tuwálni/ y inszey ozdoby należytey do chwały Boskiey. Pisze Stábeusz o Amáloćie Ktora kiedy roszki swoie w tuwálnia záwinełá/ ná ten czás wszystko się dobre z biegáło/ ktorym záwsze to przydawano Elogium: virtute duce comite fortunâ, záwsze muśi bydź pomnożenie Cnot/ fortuná mieć swoie szczesliwe progressy/ Kiedy się Amáloćey roszki záwiiáia w tuwálnia. Záwinał roszki swoie Pułkożyc Wm. Jm. P. Sędziney Wielvnskiey/ w Nałecz Wm. Jm. P. Chryzostoma ná Lyskorniách Gizyckiego, Sędziego

Prouerb. 31.

Stab:

C Wie-

WIELVNSKIEGO, ále czy mu nie może dáć tego Elogium virtute duce comite fortunâ? pokázał przy wysokim vrodzeniu Cnoty święte/ szedł ná opás dobrych
Psal: 22. vczynkow/ że mogę mowić z Psalmistą S. Słowá in loco pascuæ ibi me collocauit, álbo iáko czytá insza wersya/ in loco pascuæ me ligauit, ná dobrey paszey mnie związáno/ dobry to związek Jchm: M. PP. GIZYCKICH ktory wiąże tákże Cnotámi te rozszki/ ále osobliwa Cnotá o ktorey mogę mowić słowá Ouidyuszá: Rara quidẽ virtus quam nec fortuna gubernet, kiedy ták ná kongregácyách Generálnych Seymowych iáko y ziemskich pro immunitate Ecclesiastica, ná nic nie respektuiąc stáwa generosè. Godźien Wm. Jm. P. SĘDŹIA WIELVNSKI tákiego Elogium ktore dawáli Athenczykowie Thrazybułowi dla iego prawdy/ y życzliwośći przećiwko Rzeczypospolitey Athenskiey/ ći kazáli odmálowáć Thrázybułá miedzy dwiemá Senatorámi/ ktorzy mu nákształ Nałęczy/ Laurowy ná głowę kłádli wieniec/
Andr: Alc: z tákim nápisánym Epigraph: Optimus Ciuis, godźien
Embl: tego záłamáne° wieńcá Laurowe°/ bo stawał szczerze/ dla
135. conserwácyey Oyczyzney. Toż ia mowię o Wm. Jm. P. SĘDZIM WIELVSKIM, y to mu Elogium záwsze służyć będźie/ y w pámięći Posteritatis trwáć Optimus ciuis. Już nie mogę więcey mowić: iedno że ná dobre mieysce weszłá byłá ná opás z Swoim Pulkożycē Wm. Jm. P. SĘDŹINA WIELVNSKA, y oraz przy Swoim godnym Vrodźieniu z przodkow swoich bráłá incremẽta Cnot/ pobożnośći/ żyćia świątobliwego/ dobrych vczynkow/ mogę iey przywłaszczyć Klaudyey Rangoniey Sláchetney Mátrony Symbolum/ ktorey ieden Jmpresistá vważáiąc wielkie Cnoty/ żyćie pobożne/ codźiennie większe dobre vczynki/ odrysował iey ieden płomień ognisty/ záwsze wzgorę się wzbiiáiący przydáiąc mu tákie
Petr. sácta. Lemmá Nunquam deorsum, nigdy nie czyni coby co-
dźienn-

dźienńie Slácheckiey kondycyey nie miáło zdobić/ tymći trybem ßłá pobożnie zmárła Wm. Jm. P. Sędzina Wielvnska w Cnoty/ pobożność/ Wysokie Vrodzenie/ że iey słußnie mogę przywłaśćzyć tę inskrypcyą/ Nunquam deorsum. Zásłużyła sobie repositam coronam iustitiæ, v Máiestatu Niebieskiego/ zásłużyłá y ten honor Ktory iey dniá dźiśieyßego ostátnia vsługa czyńiemy/ y owo Symbolum ktore Fámiánus Srada przy pogrzebie iedney pobożney Mátrony nád Kátáfálkiem záwieśił; ten odmálował iedne Konchę bogáta ná tuwálni leżaca y przydał iey tákie Lemmá/ Exuuijs suus est honor: Ná Tuwálni Jm. M. PP. Gizyckih; to iest w dźiedźicznych dobrách spoczywa Wm. Jm. P. Sędzina Wielvnska, ále Exuuijs suus est honor, godna zá iey Cnoty/ pobożne życie/ ktorym záwße zdobiłá Nałęcz Zacnego Domu Jm. M. PP. Gizyckich, że iey to Lemmá z Końsensem wßystkich was ná iey Kátáfálku nápiße/ Exuuijs suus est honor. Jednák ieżeliby iescze defekćiki iákie mogły zánieść cōtradictią z Duchá S. mowy: Nihil coinquinatū intrabit in Regnum cælorum; Tedy ćiebie vpraßa Przewielebny Oycze Solennizáńcie o Subsidium, á oraz poddaie się pod Niebieska Przenaswietßey Offiáry rosę/ Przypomina iednego Symbolisty dowćipna inuentia/ ktory odrysowawßy od Słonecznego vpału zemdlone kwiećia/ y iuż ku źiemi náchylone/ gesta z Niebá rosą skropione/ wracáiace się do swoiey czerstwośći/ y dał im tákie Lemmá Eriget irriguum, iedno co spádnie ná nie rzęsista Niebieska rosá/ Słonecznych płomieniow goraca rospędza/ wdźięcznym zapáchem Wirydarzc nápełnia. Jeżeli Wm Jm. P. Sędzina Wielvnska, dla vłomności nátury ludzkiey/ pod sprá-wiedliwość Boska zemdlona iescze miáłaby podpadáć: możeß Ty Niebieska rosą Przewielebny Oycze/ przy offierze Nayświętßey/ offiáruiac Báránká niepokálánego/ kto- Fā: Strad:

 go/ kto-

Isa: 15: go/ ktoremu Duch S. dáie proprietatem roris/ Rorate cæli de super & nubes pluant iustum, ziemdlona erigere, y Máiestatowi Boskiemu/ w Cnoty/ zásługi/ cô dignitate operis śmiele præzentowáć.

A ták żeby nie opowiednie z tego tu mieyscá od nas Wm. Jm. P SĘDŹINA, WIELUNSKA nie odchodźiłá. Żegna ćiebie naprzod Wm. M. P. CHRYZOSTOMIE ná Łyskorniách GIZYCKI SĘDZIO WIELUNSKI, dźiekuie zá wszelákiey Obserwáncyey wyświátczenie/ uznáie scżery Małżeńskiey przyiáźni y áffektu Cándor: iáko niekiedy uználá Cesárzá Rzymskiego Justyná Mnieyszego Małżonká imieniem Zofia/ ten ná znák przyiáźni Małżeńskiey kazał wybudowáć ieden Port/ ktory názwał Portum Sophium iáko świádczy Suidas: Bogátszy oná Port przyznáie Sobie wybudowány od Ciebie Wm. M. P. SĘDZIA, przez ktory może przyść ad portum salutis, kiedy ták wiele Przenáświetszych Offiar/ zá dusze iey spráwuiesz/ ktore z nárrá-
Psal: 106. tyey Psalmisty S. Et deduxit eos in portum voluntatis eorum záprowádźi ie do szczęśliwośći: Zostáwuiec iednák iednego Symbolisty inuentia/ rysuiącego iedne Kożke leśną; ktora pászac się biegálá po skáłách/ nápádłá ná iedno præcipitium ktorego się było trudno vchronić/ záżyłá z náturálnego instinktu sztuki/ záwieśiłá się zá roszki ná sztuce skáły/ tákie iey przydáiącego Lemmá Sit tibi cura mei, rátunku wołáłá ná pásterzá swego. Przypominá dniá dźiśieyszego y uznáie Wm. M. P. SĘDŹIA że z Pułkoiycem swoim/ ná buynym pástwisku Przezacnego Domu Twoiego Wm. Jm. P. SĘDŹINA pásłá się/ wpádłá w práwdźie śmiertelnośći præcipitium, ále się záwieśiłá zá roszki ná Nałęczy Twoiey/ nie żąda wiecey iedno żeby w pámięći Twoiey trwáło to Lemmá. Sit tibi cura mei.

Żegná

Zegnay Ciebie M. P. PODCZASZY WIELVNSKI, ále podobno przy tey valedictiey przypomniß sobie/ iáko ćie przy wdźięcznych Roż godnym Vrodzeniu / do pobożnośći obyczáiow Szláchecktich sposábiáłá / oświadczáłá Máćierzynskiego áffektu propensya: ále záraz przykłádem ostrośći ogrodzáłá Herbowne Roże / gwałtownie ná nie ręki rzućić nie dáłá / ćießyłá się z postępkow przystoynych / ominowáłá sobie poćieche Oyczyzny y Fámiliey / ruminowáłá słowá Eklezyástyká Páńskiego Quasi flos Rosarum; wyda z śiebie ten kwiát Rożány / wdźięczny zapách pobożnośći / dźielnośći / męstwá / ogrodźi Roże Swoie Zbroiámi / Kiryśiámi / ogniśta ármatą / przypiße męstwem iednego Impreżisty Sýbolum / ktory odmálował iedne ostrą obroż przydał iey táka inscriptia Sauciat & defendit: Obroz osádzona gwozdźiámi broni y rány zádáie. Zostáwuięć iednák M. P. PODCZASZY WIELVNSKI, w pámięći ná znák áffektu Máćierzynskiego Symbolum Hieronymá Falletá Komesá Trigniani / ktory kazał sobie odrysowáć kwitniącą Rożą o koło ktorey rosły cybule / chcąc ią zárážić nieprzyiemnym swoim odorem / przydał iey tákie Lemmá. Fragrantior., y owßem wdźięcznieyßy z śiebie wyda zapách / potłumi nieprzyiázne oczom y zapáchowi odory / Tobie oná M. P. PODCZASZY WIELVNSKI to leguie Symbolum / Twoiemu męstwu / y dźielnośći one zostáwuiąc ktoremu przećiwne y nieprzyiázne áffekty / álbo incursye nieprzyiaćielskie ßkodźić nie mogą / ále będźie záwße przy Rozách Twoich mieć to Lemmá mieysce Fragrantior. Eccli. 5. Per sanct

Zegnay Was M. P. MIECZNIKV WIELVNSKI M. P. STOLNIKOWA Łęczycka przyznaćie iákośćie iedno weßli w edukácyą y wychowánie pobożnie zmárłey Wm. Jm. P. SĘDZINEY WIELVNSKIEY, przywłaszczáliśćie sobie Adryaná Flerontina Symbolum / ktory roskazał sobie odrysowáć Kwiát ná

źednym zagonie kwitniacy/ przydáiac mu tákie Epigraph: Non alibi melius, nie mogliście mieć lepßey edukácyey iáko z directiey pobożnie zmárley Wm. Jm. P. SĘDŹINY, głośi śię y dniá dźiśieyßego przed wámi z swoia edukácya/ iáko niegdy Márgárytá Walezya Krolowa Nawárska/ ktora bedac z Krolewskiey Fámiliey/ y w Krolewski tákże wstapiwßy dom; kazáłá sobie przećiwko Słoncu odmálowáć Kwiát Rożány z táka inscriptia/ Non inferiora secutus, według Krolewskiey Kondycyey/ z Krolewska złaczona Fámilia: y oná mowi te słowá dnia dźiśieyßego/ y zá ostátnie vale do pámięći podáie to Symbolum/ z ta inscriptia Non inferiora secutus. Mátkeśćie prawdźiwa mieli do wáßey edukácyey/ rowna godnośćia Fámiliey Domowi Wáßemu.

Żegna y Was MM. PP. ktorzyśćiekolwiek z miłośći Chrześćiáńskiey/ y zyczliwey przyiáźni/ przećiwko pobożnie zmárley Wm. Jm. P. SĘDZINEY WIELVNSKIEY, y Przezacnemu Domowi Jm. M. PP. GIZYCKICH,, ná te ostátnia vsługe śię stáwili/ dźiekuie zá oświádczony affekt/ obiecuie iednák káżdemu z was owo Symbolum iednego pilnego Gospodarzá/ ktory z kilku źiarn w rzuconych w źiemie obfita zebrał Crescentya/ przydáiac sobie tákie Lemmá Pro paucis plurima tolle. Obiecuie to Wm. Jm. P. SĘDZINA WIELVNSKA, że zá te vsługe ostátnia Chrześćiáńska/ káżdy od sámego Bogá zá to bedźie miáł skuteczny compromis, pro paucis plurima tolle.

Firm: Symb:

Żegna ná ostátek Was wiernych sług/ y wßystko poddáństwo/ y ieżeliby kogokolwiek z popedliwośći nátury ludzkiey/ vráźić mogłá/ káżdego zosobná przezemnie przepraßa/ z tym śię iednák oświadcza/ iáko tu iednáko káżdemu z was/ Páńskiego áffektu wyświadczenie pokázowáłá/ roznemi sposobámi potrzeby rátuiac/ ták y teraz wßytkim owo Symbolum iednego, Za-

go Zakonu Pátryárchy Swietego testámentem leguie: Ten kazał sobie odmálowáć iedno wiszace zwierćiádło ná drzewie kwitniacym/ przydáiac mu tákie Lemma. Omnibus omnia. Biorac sobie fundáment záraz z mowy Duchá Swietego *1. ad Corinth: 2.* Omnibus omnia factus, vt omnes Christo lucri faceret. Jednáko zá wszystkich was pred Máiestatem Boskim obiecuie sie interponowáć Omnibus omnia. A ták żeby mogłá mowić do Niebieskiego Oblubieńcá/ Similis est dilectus meus capræ, żeby sie przyznał in specie gratiæ do Wm. Jm. P. Sedziny Wielunskiey Chrystus/ á oraz żeby in pascuis gloriæ, ná pástwisku chwały wiekuistey mogłá mieć swoy opás/ mowmy nabożnym sercem/ Lux æterna luceat ei Domine cum sanctis suis in æternum, Amen.

Per sanct: 1. ad Corinth: 2.

Biblioteka Jagiellońska
stdr0009762